

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 6C/64/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8213206468
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2014:8213206468.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov samosudcom JUDr. Karolom Krochtom v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava proti žalovaným 1./ I. H.I., T. XX.XX.XXXX, C. XXX, XXX XX H., X./ J. H., T. XX.XX.XXXX, C. XXX, XXX XX H. Z. X./ I. S., T. XX.XX.XXXX, C. XXXX/XX, XXX XX H., zastúpenej JUDr. Vierou Mulikovou, advokátkou, Stöcklova 21, Bardejov, o zaplatenie 2.664,75 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaní v 1. až 3. rade sú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.612,50 €, kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 40,82 € a 9% ročný úrok z omeškania zo sumy 2.612,50 € od 14.11.2011 do zaplatenia, všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 52,25 € splatných vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia, kde splnením povinnosti jedným zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť ostatných žalovaných.

Vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a .

Žalobcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 20.08.2013 domáhal, aby súd žalovaným uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 2.664,75 €, úrok z omeškania v sume 40,98 €, pokračujúci úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.664,75 € od 14.11.2011 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania s tým, že plnením jedného zo žalovaných zanikne v rozsahu jeho plnenia povinnosť ostatných žalovaných.

Žalobu odôvodňoval tým, že žalovaní v 1./ a 2./ rade uzatvorili dňa 01.12.2005 so spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. zmluvu č.451834856 ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky a na základe ktorej boli žalovaným v 1./ a 2./ rade poskytnuté formou úveru peňažné prostriedky za ktorých vrátenie spôsobom uvedeným v zmluve a obchodných podmienkach prevzala ručiteľský záväzok žalovaná v 3./ rade. Úver, ktorý bol poskytnutý vo výške 3.319,39 € mal byť podľa žalobcovho tvrdenia vrátený žalovanými v 1./ a 2./ rade tak, že tento sa mal splácať v splátkach vo výške 52,25 € mesačne splatných vždy k 20 dňu v mesiaci, čo sa nestalo, preto žalobca dňa 13.11.2011 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stali splatnými aj splátky splatné pôvodne od 20.11.2011 do 20.11.2014. Žalobca tvrdil, že v žalobe uplatňuje splátky úveru splatné od 20.09.2010 do 20.11.2014 v počte 51 a celkovej výške 2.664,75 €, zvyšné si neuplatňuje a uplatňuje si aj úroky z omeškania, a to jednak z jednotlivých splátok vo výške 52,25 € odo dňa nasledujúceho po splatnosti tej ktorej splátky počnúc splátkou splatnou dňa 20.09.2010 do dňa 13.11.2011, kedy bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, čo činí podľa

žalobcu spolu úrok z omeškania vo výške 40,98 € ako aj pokračujúci úrok z omeškania zo sumy 2.664,75 € vo výške 9 % ročne odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti, t.j. odo dňa 14.11.2011 do zaplatenia. Žalobca tvrdil, že pohľadávku zo zmluvy o úvere nadobudol jej postúpením od pôvodného veriteľa Slovenská sporiteľňa, a.s. a to na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.09.2011, pričom po postúpení pohľadávky žiadne úhrady mu realizované neboli.

O žalobe súd rozhodol dňa 25.09.2013 platobným rozkazom ktorý bol z dôvodu včasného podania odporu žalovanou v 3./ rade zo zákona zrušený a v konaní sa pokračovalo (§ 174 ods.2 veta prvá O.s.p.). Žalovaná v 3./ rade podaný odpor odôvodnila tým, že úverová zmluva, nároky z ktorej sa tu uplatňujú je spotrebiteľskou zmluvou, preto na ňu je nutné aplikovať zákonné ustanovenia o ochrane spotrebiteľa. Tvrdila, že žalobca v žalobe neuviedol, ktorá zo skutočností uvedených v bode 7.6.1 všeobecných obchodných podmienok upravujúcim podmienky vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru mala byť v danom prípade naplnená, pričom jeho žaloba neobsahuje dostatočné opísanie rozhodujúcich skutočností čo do základu a výšky uplatneného nároku a je zmätočná. Žalovaná v 3./ rade, poukazujúc na to, že podľa zmluvy prvá splátka úveru mala byť splatná dňa 20.01.2006 a posledná dňa 20.11.2014 tvrdila, že žalobca nepreukázal, žeby žalovaných ako spotrebiteľov upozornil na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka v lehote nie kratšej ako 15 dní, hoci toto upozornenie je podľa § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka nevyhnutným predpokladom na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Poukazovala tiež na rozpory keď žalobca v žalobe tvrdí, že mimoriadna splatnosť úveru nastala dňa 13.11.2011, hoci v jeho výzve k úhrade zo dňa 25.10.2011 je uvedené, že mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená ku dňu 25.10.2011 a zároveň bol žalovaný v 1./ rade v tejto výzve požadovaný o okamžité uhradenie dlžnej sumy najneskôr do dňa 05.11.2011, čím podľa nej sa pohľadávka žalobcu nemohla stať splatnou v celom rozsahu

a žalobca teda nemôže žiadať zaplatenie celej pohľadávky. Žaloba preto bola podaná predčasne, keďže konečná splatnosť úveru nastane až dňa 20.11.2014. Žalovaná v 3./ rade navrhovala žalobu zamietnuť.

Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k odporu uviedol, že zo strany žalovanej v 3./ rade v ňom neboli uvedené skutočnosti a ani predložené dôkazy, ktoré by spochybňovali uplatnený nárok žalobcu. Uviedol, že žalovaní svoj záväzok nespĺnili, žalobca preto podal žalobu, trvá na nej a žiada jej vyhovieť.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na ktorom žalobca na podanej žalobe trval. Tvrdil, že aj keby zosplatenie úveru nebolo preukázané, žalobca by aj tak mal nárok na jednotlivé splátky, avšak má za to, že všetky podmienky pre zosplatenie úveru boli splnené, žalovaní niekoľkokrát boli vyzývaní k úhrade dlžnej sumy a upozornení na možnosť zosplatenia. V súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru aj v nadväznosti na námietky žalovanej v 3./ rade žalobca poukazoval na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp.zn.25Co/89/2013 zo dňa 30.04.2013.

Žalovaný v 1./ rade na pojednávaní uviedol, že úverovú zmluvu ktorá je predmetom konania podpísal, potvrdil, že úver bol čerpaný s tým, že platiť prestal lebo prišiel o prácu, pričom dlh by chcel splácať v splátkach. Súčasne špecifikoval svoje osobné a majetkové pomery. Žalovaný v 1./ rade uviedol, že zmluvu si pred jej podpisom prečítal, jej obsahu rozumel, s obchodnými podmienkami oboznámený bol a vedel do čoho ide.

Žalovaná v 2./ rade na pojednávaní rovnako potvrdila, že danú úverovú zmluvu podpísala, potvrdila aj čerpanie úveru s tým, že platiť prestala lebo prišla o zamestnanie. Rovnako potvrdila, že zmluvu si pred jej podpisom prečítala, jej obsahu rozumela, s obchodnými podmienkami oboznámená bola a vedela do čoho ide. Rovnako ako žalovaný v 1./ rade žiadala o povolenie splácať dlžnú sumu v splátkach, pričom špecifikovala svoje osobné a majetkové pomery.

Žalovaná v 3./ rade na pojednávaní uviedla, že so žalovanou v 2./ rade je sesternica, keď žalovaní v 1./ a 2./ rade brali úver, obaja pracovali a tak nemala dôvod neveriť, že úver nebudú splácať. Uviedla, že zmluvu nečítala, len ju narychlo podpísala. Trvala na tom, že podmienky na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru splnené neboli a neboli jej doručené zo strany žalobcu ani jeho právneho predchodcu žiadne písomnosti, doručená jej bola až žaloba. Keďže z ust. § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka vyplývajú kumulatívne podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru a tie splnené neboli, tvrdila že splatnosť nenastala ako to tvrdil žalobca.

Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a podaných písomných vyjadrení účastníkov, vykonal dokazovanie výsluchom žalovaných a oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

Žalovaní v 1./ a 2./ rade uzavreli dňa 01.12.2005 s obchodnou spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. v písomnej forme zmluvu označenú ako Zmluva o splátkovom úvere č.0451834856, ktorej predmetom bolo poskytnutie splátkového úveru týmto žalovaným vo výške 100.000,-Sk, ktorý sa títo zaviazali splatiť v dohodnutom čase, v stanovenom čase platiť úroky, poplatky dohodnuté v zmluve, ďalšie poplatky a náklady spojené s úverom

a dodržiavať dohodnuté podmienky (článok II bod 3 Zmluvy). Úver mali žalovaní splácať v splátkach vo výške 1.574,-Sk mesačne splatných vždy k 20.dňu v mesiaci s tým, že prvá splátka bude splatná dňa 20.01.2006 a posledná dňa 20.11.2014. Dohodnutá výška úrokov bola 11,60 % ročne, s tým že ide o sadzbu premenlivú. Za správu úveru mal byť žalovanými hradený poplatok 50,-Sk mesačne. V článku V bod 4 Zmluvy, ktorá je označená ako zmluva o úvere uzavretá podľa § 497 až § 507 Obchodného zákonníka je zakotvené dojednanie o tom, že vzájomné právne vzťahy zmluvných strán sa budú podľa § 262 Obchodného zákonníka spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka.

V rovnaký deň ako bola so žalovanými v 1./ a v 2./ rade uzavretá zmluva o úvere žalovaná v 3./ rade v písomnej dohode o ručení uzavretej podľa § 303 - § 312 Obchodného zákonníka vyhlásila, že uspokojí pohľadávky veriteľa vzniknuté z úverovej zmluvy, úroky, úroky z omeškania a všetky poplatky a náklady spojené s úverovou zmluvou v prípade, ak dlžníci neuhradia veriteľovi pohľadávku riadne a včas, a to aj bez doručenia výzvy na plnenie dlžníkovi s tým, že zmluvné strany sa dohodli na vylúčení ustanovenia § 306 ods.1 Obchodného zákonníka.

Vyššie uvedené skutočnosti, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné boli preukázané predloženým písomným vyhotovením úverovej zmluvy, dohody o ručení a účastníckymi výpoveďami žalovaných.

Žalobca v žalobe tvrdil, že žalovaní úver nevrátili, pričom na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.09.2011 bola pohľadávka voči žalovaným postúpená na žalobcu a následne bola dňa 13.11.2011 vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru.

Na preukázanie postúpenia pohľadávky bola súdu predložená Zmluva o postúpení pohľadávok č.1285/2011/CE s prílohami a oznámenia Slovenskej sporiteľne, a.s. o postúpení pohľadávky adresované žalovaným.

Žalovaní v 1./ a 2./ rade ktorí boli dlžníkmi z predmetnej úverovej zmluvy potvrdili uzavretie úverovej zmluvy s tým, že jej s jej podmienkami boli riadne oboznámení, potvrdili aj čerpanie peňažných prostriedkov a potvrdili aj skutočnosť že úver nespĺcali dohodnutým spôsobom, čo odôvodnili stratou zamestnania. Uplatnený nárok ani čo do základu ani čo do výšky nespornili.

Ani žalovaná v 3./ rade ako ručiteľka za vrátenie úveru nepoprela svoje ručiteľské vyhlásenie, nepoprela ani nesplácanie úveru, nároku žalobcu sa však bránila tvrdením, že neboli splnené podmienky na to, aby bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, ktorú žalobca v žalobe tvrdil dňom 13.11.2011.

Súd na základe vykonaného dokazovania a po právnom posúdení uplatneného nároku v zmysle zákonných ustanovení uvedených nižšie dospel k záveru, že žalobca nepreukázal splnenie podmienok pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru tak, ako to tvrdil, uvedené však nemení nič na tom, že jeho nárok je v prevažnej časti dôvodný, keďže žalovaní v 1./ a 2./ rade ako dlžníci nespĺtali jednotlivé splátky úveru v lehote ich splatnosti tak ako sa k tomu zaviazali a táto povinnosť nebola splnená ani žalovanou v 3./ rade ako ručiteľkou, pričom ku dňu vyhlásenia rozsudku bol splatný a nepremičaný dlh žalovaných vo výške 50 splátok po 52,25 € , t.j. vo výške 2.612,50 € predstavujúcej preto prisúdenú istinu.

Keďže nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci bolo najskôr posúdiť aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, ktorý tvrdil, že uplatňovanú pohľadávku nadobudol postúpením, pristúpil súd najprv k skúmaniu tejto otázky.

Zmenu v osobe veriteľa z dôvodu postúpenia pohľadávky upravujú príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 524 odsek 1,2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods.1 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení. / §526 ods.2 Občianskeho zákonníka. /

Žalobca predložil písomnú zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 28.09.2011 č.1285/2011 CE s prílohami, ako aj Oznámenia postupcu- Slovenská sporiteľňa, a.s. zo dňa 28.09.2011 o postúpení pohľadávky z predmetnej zmluvy o úvere adresované tak žalovaným v 1./ a 2./ rade ako dlžníkom, ako aj žalovanej v 3./ rade ako ručiteľke, spolu s poštovými podaciami hárkami. Tým bolo v súlade vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami preukázané, že žalobca je aktívne vecne legitimovaný v tomto konaní na uplatnenie pohľadávky.

Nárok žalobcu je treba právne posúdiť ako nárok zo zmluvy o úvere podľa § 497 a násl. Obchodného zákonníka, čo zodpovedá aj vôli zmluvných strán, ako to vyplýva z označenia zmluvy o úvere a ako to pred súdom potvrdili aj žalovaní v 1./ a 2./ rade. Zároveň však nemožno opomenúť, že žalovaní do záväzkového vzťahu vstupovali ako spotrebiteľa (§ 2 ods.1 písm.a) a § 23a v tom čase účinného zákona č.634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa a § 52 ods.3 Občianskeho zákonníka, všetko v znení účinnom k 01.12.2005) preto vzhľadom na zákonné kritériá obsiahnuté v zákone č.634/1992 Zb.o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom k 01.12.2005 bolo treba na daný záväzkový vzťah aplikovať aj osobitné ustanovenia Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa. Len pre úplnosť súd uvádza, že je síce pravdou tvrdenie žalobcu, že úverová zmluva patrí medzi tzv. absolútne obchody podľa ustanovení v tom čase účinného § 261 ods.3 písm.d) Obchodného zákonníka a § 497 a násl. Obchodného zákonníka, i tak však nie je možné neprihliadať na fakt, že žalovaní úverovú zmluvu uzatvárali ako spotrebiteľia. V tejto súvislosti potom treba mať na pamäti tú skutočnosť, že vysoký stupeň ochrany spotrebiteľa (Hlava III článok 98 Charty základných práv Európskej únie) platí aj pre takéto úvery. Široká ochrana spotrebiteľov je garantovaná smernicou Rady 93/13/EHS z 5.apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktoré sa spotrebiteľom predkladajú tak, že sú predformulované a spotrebiteľ spravidla ich obsah nemení. Ak spotrebiteľ pri takejto zmluve nepríjma službu alebo nekupuje tovar na obchodnú činnosť alebo iné podnikanie, prináleží mu ochrana priznaná touto smernicou, hoci ide o úver podľa Obchodného zákonníka. Ochrana spotrebiteľa z úradnej moci súdu sa týka rozmanitých

zmluvných vzťahov vrátane úverov podľa Obchodného zákonníka. Aj v právnom vzťahu, ktorý sa spravuje, či už ex lege alebo ex contractu ustanoveniami Obchodného zákonníka totižto nemožno opomenúť tú podstatnú skutočnosť, že táto právna úprava bola a je sprevádzaná právnym predpisom verejnoprávneho charakteru obsahujúcim kogentné ustanovenia t.j. zákonom na ochranu spotrebiteľa (v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy išlo o zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, ktorý bol neskôr nahradený zákonom č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) ktorý v § 23a výslovne stanovil, že spotrebiteľskou zmluvou môže byť aj zmluva uzavretá podľa Obchodného zákonníka.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je preto plne na mieste aplikovať na prejednávajúcu vec aj normy na ochranu spotrebiteľa, čoho sa domáhala vo svojich vyjadreniach žalovaná v 3./ rade.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požiadať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Súd vzhľadom na žalobcom predložené listinné dôkazy, ako aj vzhľadom na výpovede žalovaných na pojednávaní nemal pochybnosti o dôvodnosti prevažnej časti žalobcom uplatneného nároku (s výnimkou časti istiny vo výške 52,25 € predstavujúcej splátku úveru spltnú až v budúcnosti, po vyhlásení rozsudku - dňa 20.11.2014) a to včítane nároku na zaplatenie úrokov z omeškania i ich výšky, ktorá je v súlade s ustanovením § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka (s výnimkou výšky žalobcom uplatneného kapitalizovaného úroku z omeškania, kde zo strany žalobcu zrejme došlo k sčítacej chybe, ako bude uvedené ďalej).

Žalobca predloženým výpisom peňažných pohybov na účte účastníkmi uzavretej zmluvy o úvere (čl.76 spisu) preukázal tak poskytnutie peňažných prostriedkov dlžníkom, ako aj nesplácanie úveru dohodnutým spôsobom, keďže ako vyplýva z tohto výpisu, od splátky úveru uskutočnenej dňa 20.06.2008 žiadna ďalšia úhrada urobená nebola. Poskytnutie peňažných prostriedkov a nesplácanie úveru potvrdili aj samotní žalovaní. Keďže povinnosťou žalovaných v 1./ a 2./ rade ako dlžníkov z úverovej zmluvy bolo úver splácať v splátkach po 1.574,-Sk (po prepočte 52,25 €) mesačne vždy k 20 dňu v mesiaci a to od 20.01.2006 až do 20.11.2014 a nakoľko žalobca žalobou uplatnil iba nárok na zaplatenie dohodnutých splátok úveru splatných od 20.09.2010 do 20.11.2014, teda nie

splátok splatných viac ako tri roky pred podaním žaloby, ktoré by boli premlčané, na čo by súd v zmysle ust. §5b zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení od 01.05.2014 musel prihladať z úradnej povinnosti, nemôže byť pochyb o tom, že v časti zaplatenia splátok úveru splatných od 20.09.2010 do 20.10.2014 spolu vo výške 2.612,50 € (t.j. 50 splátok po 52,25 €) je žaloba žalobcu dôvodná. Na tom nič nemení ani obrana žalovanej v 3./ rade, lebo bez ohľadu na to, či by žalobca mal alebo nemal vôľu úver zosplatiť skôr, všetky tieto splátky do dňa vyhlásenia rozsudku sú z dôvodu uplynutia postupného času ich splatnosti (20 deň toho ktorého mesiaca až do splatnosti poslednej doteraz splatnej splátky dňa 20.10.2014) splatné, preto v tejto časti nemožno mať pochybnosti o dôvodnosti nároku žalobcu. Keďže súd, z dôvodov podrobne rozvedených ďalej má za to, že podmienky vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru preukázané neboli, prisúdiť bolo možné iba splátky úveru ktorých jednotlivá splatnosť nastala do dňa vyhlásenia rozsudku, preto v časti o zaplatenia istiny 52,25 € rovnajúcej sa výške poslednej splátky úveru, ktorá podľa zmluvy mala byť uhradená až dňa 20.11.2014 musela byť žaloba žalobcu zamietnutá.

Ako už bolo povedané, na daný záväzkový vzťah je potrebné uplatniť aj zákonné normy na ochranu spotrebiteľa, ktorými sú tu najmä ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Novelou Občianskeho zákonníka uskutočnenou zákonom č.379/2008 Z.z. bolo s účinnosťou od 01.11.2008 do Občianskeho zákonníka zavedené ust. § 53 ods.8 podľa ktorého ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Keďže predmetná novela nemala prechodné ustanovenie ktoré by vylučovalo aplikáciu tohto ustanovenia na záväzkové vzťahy vzniknuté pred jej prijatím a navyše žalobca sa podľa svojich slov právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru rozhodol uplatniť až dávno po jej účinnosti, bolo jeho povinnosťou preukázať, že postup v zmysle tohto zákonného ustanovenia (pozn. v čase keď malo dôjsť zo strany žalobcu k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti už išlo o § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka) dodržal, čo sa však nestalo. Žalobca síce preukázal komunikáciu so žalovanými, aj so žalovanou v 3./ rade, ktorá ju v konaní popierala, hoci zo žalobcom predloženého listu na čl.105 spisu je zrejme, že reagujúc na žalobcu so žalobcom komunikovala, avšak nepreukázal, žeby bol žalovaných v lehote nie kratšej ako 15 dní preukázateľne upozornil na uplatnenie práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky. Navyše žalobca sa tu dostal do rozporu sám so sebou a sám predložil dôkazy ktoré spochybňujú jeho tvrdenie, že mimoriadna splatnosť úveru mala byť ním vyhlásená dňa

13.11.2011. Žalobca totiž predložil ako dôkaz listinu označenú ako „Výzva k úhrade a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru“ (čl.15 spisu) kde žalovanému v 1./ rade oznamoval, že vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 25.10.2011 a žiada o úhradu dlžnej sumy do 05.11.2011, čím sám priamo spochybnil svoje vlastné tvrdenie, že mimoriadna splatnosť úveru mala byť vyhlásená dňa 13.11.2011. Takisto predložil ako dôkaz žalovaným adresované pokusy o zmier zo dňa 16.07.2013 (čl.34 až 36 spisu) kde je zas uvedené, že „Dňa- bola pôvodným veriteľom Slovenská sporiteľňa, a.s. vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru“. Z uvedených dôkazov teda nevyplýva, žeby skutočne žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, a to ku dňu 13.11.2011. Vzhľadom na uvedené rozpory, keď žalobca sám predloženými dôkazmi spochybnil svoje tvrdenie o tom, že mimoriadnu splatnosť úveru vyhlásil on, nie pôvodný veriteľ a to dňa 13.11.2011, súd túto skutočnosť nemal za preukázanú. Navyše na to, aby toto právo bolo uplatnené platne, musela by byť preukázaná výzva dlžníkom v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, čo sa nestalo. V tejto

súvislosti ako dôkaz neobstojí žalobcom predložená výzva žalovanému v 1./ rade zo dňa 25.09.2008 (na čl.75 spisu) lebo táto neobsahuje upozornenie vyžadované predmetným ustanovením, a to že v prípade jej nerešpektovania bude uplatnené právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, teda právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky. Neobstojí tu ale ani argumentácia žalobcu spočívajúca v poukaze na právny názor Krajského súdu v Nitre, lebo tento nereflektuje podmienky § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka ktorý hovorí, že právo žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre neplnenie splátok môže veriteľ použiť iba do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Za takejto situácie, keď uplatneniu práva žiadať zaplatenie celej pohľadávky musí predchádzať výzva podľa §53 ods.9 Občianskeho zákonníka, pričom súčasne toto právo možno uplatniť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky nemôže byť podkladom pre platné uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka v roku 2011 výzva z roku 2008 a platným uplatnením tohto práva tu potom nemôže byť ani podanie žaloby. Preto žalobcovi poslednú splátku úveru splatnú dňa 20.11.2014 vo výške 52,25 € nebolo možné priznať, keďže jej splatnosť mala nastať až po vyhlásení rozsudku.

Podľa § 303 Obchodného zákonníka kto veriteľovi písomne vyhlási, že ho uspokojí, ak dlžník voči nemu nesplnil určitý záväzok, stáva sa dlžníkovým ručiteľom.

Podľa § 306 ods.1 Obchodného zákonníka veriteľ je oprávnený domáhať sa splnenia záväzku od ručiteľa len v prípade, že dlžník nesplnil svoj splatný záväzok v primeranej dobe po tom, čo ho na to veriteľ písomne vyzval.

Žalovaná v 3./rade bola ručiteľkou žalovaných v 1/ a 2./rade, ako to vyplýva z dohody o ručení na ktorej to potvrdila podpisom ako aj z jej výpovede pred súdom. Žalobca najneskôr dorúčením žaloby žalovanú v 3./ rade vyzval na splnenie peňažného záväzku titulom úhrady splátok úveru. Ani žalovaná v 3./rade svoju povinnosť voči žalobcovi nesplnila, preto sú splnené podmienky stanovené v ust. § 306 Obchodného zákonníka a v zmysle uzavretej zmluvy o úvere je žalobca oprávnený domáhať sa splatenia splátok úveru od všetkých žalovaných, teda aj od žalovanej v 3./rade ako ručiteľky.

Vzhľadom na uvedené súd žalobe žalobcu v časti zaplatenia do dňa vyhlásenia rozsudku splatných splátok úveru vo výške spolu 2.612,50 € vyhovel tak ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Keďže žalovaní sa dostali do omeškania so zaplatením splatných splátok úveru, čo ani sami nepopreli, čím veriteľovi priamo zo zákona vzniklo právo na úrok z omeškania ktorého sadzba požadovaná žalobcom (9 % ročne) je v súlade s § 369 ods.1. Obchodného zákonníka, vyhovel súd žalobe aj v časti o zaplatenie úroku z omeškania. Pokiaľ ide o žalobcom požadovaný kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 40,98 € predstavujúci 9% ročný úrok z omeškania z jednotlivých splátok úveru počnúc dňom nasledujúcim po dni ich splatnosti (t.j. vždy od 21 dňa v mesiaci počnúc 21.09.2010 do 13.11.2011) tak ako bol tento vyčíslený v žalobe, tak tu súd priznal kapitalizovaný úrok z omeškania iba vo výške 40,82 €, keďže zrejme z dôvodu sčítacej chyby uplatnená bola vyššia suma, a to 40,98 €, hoci zo súčtu jednotlivých vyčíslených úrokov z omeškania žalobcom vyplýva ich celková výška iba v sume 40,82 €. V časti kapitalizovaného úroku z omeškania 0,16 € preto súd žalobu zamietol.

Využívajúc právo vyplývajúce súdu z ust. § 160 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku bolo so súhlasom žalobcu žalovaným s prihliadnutím na ich preukázané osobné a majetkové

pomery povolené splácať prisúdenú istinu s príslušenstvom v splátkach tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku, keďže súd má za to, že dohodnutá výška splátok je 6C 64/2013 vzhľadom na výšku dlžnej sumy v súlade so zásadou spravodlivej ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov a ďalšími zásadami uvedenými v §§ 1 až 3 Občianskeho súdneho poriadku.

Pokiaľ ide o výrok o trovách konania, vzhľadom na výsledok konania by pre rozhodnutie o trovách konania bola namieste aplikácia ustanovenia § 142 ods.3 O.s.p a priznanie náhrady trov konania žalobcovi, avšak vzhľadom na zistené dôvody hodné osobitného zreteľa súd o trovách konania musel rozhodnúť podľa § 150 ods.1 O.s.p.

Pri skúmaní existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa pri rozhodovaní o náhrade trov konania podľa § 150 Občianskeho súdneho poriadku treba prihliadať v prvom rade na majetkové, sociálne, osobné a ďalšie pomery všetkých účastníkov konania a treba vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale treba zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia najmä na majetkové pomery oprávneného účastníka. Významnými z hľadiska aplikácie § 150 Občianskeho súdneho poriadku sú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku (práva) na súde, postoj účastníkov v priebehu konania a pod. (Z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn.3 M Cdo 5/2006).

Zlé majetkové, sociálne a osobné pomery žalovaných v spojení s ich postojom v priebehu konania, ktorého sa riadne zúčastňovali a s výnimkou námietok splatnosti dlhu vznesených žalovanou v 3./ rade základ ani výšku uplatňovaného nároku nespochybovali, ako aj porovnanie dopadu takého rozhodnutia na majetkové pomery účastníkov, keď nepriznanie náhrady trov konania žalobcovi vzhľadom na jeho majetkové pomery bude mať preňho minimálny dopad v porovnaní s tým, aký by uloženie povinnosti čo i čiastočnej náhrady trov konania malo na žalovaných, to všetko sú vo svojom súhrne dôvody hodné osobitného zreteľa, a tak súd o trovách konania rozhodol tak, že úspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Bardejov.

1, V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2, Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3, Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.